

[Ministeren for Grønland.]

planlægning angår. Imidlertid har det stedse øgede arbejdspress i ministeriet, fremkaldt af udviklingen, medført, at det ikke har været muligt at afse den fornødne arbejdskraft til det nødvendige forberedende arbejde inden for ministeriets hidtidige rammer.

For det ottende: nødvendigheden af planlægning og koordination vil vokse i samme omfang, som fagområder glider ud af ministeriet for Grønland. Det vil være mest rationelt, at forbehandlingen af materialet til rådet sker i en samarbejdende gruppe af sagkyndige, der har dette sekretærarbejde som sin hovedopgave, og som ikke skal være udsat for stadig at blive pålagt daglige administrative opgaver.

Jeg har ment at måtte fremsætte disse bemærkninger i det måske forfængelige håb, at min stillingtagen blev bedre forstået ikke alene her i salen, men også i offentligheden. Det skridt videre, som oppositionen ville have os til at gå, ville få til følge, at sekretariatet, altså en arbejdsgruppe, blev til en sekretær, en enkelt person, og det ville ganske ændre karakteren af, hvad det har været hensigten at nå med dette lovforslag, nemlig at den omfattende videre udbygningsopgave i Grønland får mulighed for virkelig at kunne gennemføres og også økonomisk kan blive så rigtig og velfunderet som muligt.

Det var det ærede medlem hr. From en stor skuffelse, at der mellem anden og tredje behandling ikke kunne opnås et bedre resultat, end tilfældet blev; det ærede medlem sagde, at oppositionen havde erklæret sig villig til at gå halvvejen, men ikke engang det var nok. Jeg mener, at vi gik de skridt, som skulle have været tilstrækkelige til at bringe et forlig i stand, men det lykkedes altså beklageligvis ikke. Jeg ved ikke, om det er en rigtig diagnose af samfundet i dag, det ærede medlem hr. From stillede, nemlig at der er en sygelig trang til oprettelse af sekretariater; det vil jeg overlade til andre at bedømme. Jeg synes, det var et meget stærkt udtryk, det ærede medlem brugte henvendt til mig ved at sige, at sådan behandler man ikke oppositionen fra ministerens side. Dertil må jeg sige, at jeg synes ikke, jeg har behandlet oppositionen særlig uheldigt. For

Grønlands skyld anbefaler så det ærede medlem, at jeg tager lovforslaget tilbage, således at det genfremsættes efter valget, og spørger: hvis ikke, da hvorfor? Ja, jeg mener, at efter hvad jeg nu har sagt, bl.a. og ikke mindst hvad jeg har refereret fra landsrådets udtalelser, og da nu G-60 i næste måned bliver færdig med sit arbejde og opløses, kan jeg ikke på nuværende tidspunkt tage forslaget tilbage.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var stadig væk som tidligere ude efter, at det skulle være en bestemt person, som stod bag ved, og som i dette tilfælde oven i købet var udpeget til at blive formand. Jeg kan sige, at der er ikke mellem mig — og det er jo ikke sikkert, at det bliver mig, der kommer til at udpege formanden, da vi har den aftale, at det ikke sker før efter valget — og nogen som helst anden nogen som helst aftale eller antydning af en sådan, så på den måde er der ingen binding at konstatere eller regne med. Når departementschef Eske Brun er blevet nævnt i denne forbindelse, kan jeg sige, at jeg har naturligvis heller ikke nogen som helst aftale med ham. Også det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var inde på spørgsmålet om udsættelse, men jeg må altså fastholde, at lovforslaget bør føres igennem nu.

Hermed mener jeg, at jeg har besvaret de stillede spørgsmål.

K. Axel Nielsen: Det ærede medlem hr. From ville påstå, at oppositionen var gået mere end det halve af vejen, men at der til trods herfor ikke havde været mulighed for at opnå forlig; denne fremstilling kan ikke holde. Det forholder sig tværtimod således, at da regeringspartierne havde bevæget sig et godt stykke, over halvdelen af vejen, havde oppositionen bevæget sig baglæns, således at afstanden mellem os faktisk var lige stor. Ja, den var uoverstigelig, for vi havde jo givet afkald på det, vi ønskede med hensyn til det, oppositionens ordførere havde tilkendegivet som det for dem vigtigste spørgsmål, nemlig sekretariatets placering, men først da vi havde givet denne indrømmelse, blev det helt ultimativt gjort op af de ærede ordførere fra oppositionen, at der også var spørgsmålet om omfanget af sekretariatet, og at man på det punkt stod